

**Art. 72.** Art. 285 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 285. Przepisy art. 85 będą stosowane po upływie lat pięciu od dnia wejścia w życie niniejszego prawa. Minister Sprawiedliwości władny jest w drodze rozporządzenia zarządzić wcześniejsze ich stosowanie. Przepisy art. 85 mają jednak zastosowanie do osób, wymienionych w art. 86 i 87”.

**Art. 73.** W art. 290 § 1 po słowach: „swego okręgu” wstawia się słowa: „o naruszenie i przywrócenie zakłóconego posiadania, tudzież spory”, a zamiast słowa: „dwustu” wstawia się słowo: „trzystu”.

**Art. 74.** użytą w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) nazwę: „sąd grodzki” zastępuje się wszędzie w całym rozporządzeniu nazwą: „sąd powiatowy”, a nazwę: „sędzia grodzki” nazwą: „sędzia powiatowy”.

**Art. 75.** Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, przyczem upoważnia się go do wydania tekstu „Prawa o ustroju sądów powszechnych” z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych niniejszą ustawą.

**Art. 76.** Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

#### 44.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 31 grudnia 1929 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie cjanków, żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

**§ 1.** Przy wywozie zagranicę cjanków, żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego, wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła, uiszczanego za sprowadzane z zagranicy materiały zużyte do wyrobu tych towarów, podług następujących norm:

za 100 kg	cjanku i żelazocjanku potasowego	zł 17.80
„ 100 „	cjanku i żelazocjanku sodowego	„ 12.50
„ 100 „	błękitów: paryskiego i „Milorii”	„ 24.—
„ 100 „	ługu potasowego	„ 4.—

**§ 2.** Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia się zapo-

mocą kwitów wywozowych wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

**§ 3.** Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary, sprowadzane z zagranicy, w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

**§ 4.** Wykaz związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłasza w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

**§ 5.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania. Ma ono zastosowanie również do towarów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, wywiezionych zagranicę w czasie od dnia 1 stycznia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa:

*Wiktor Leśniewski*

#### 45.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o barwieniu artykułów żywności i przedmiotów użytku.

Na podstawie art. 8 punkty a), b), c) i e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) zarządza się co następuje:

#### Rozdział I.

#### Barwienie artykułów żywności, przeznaczonych do obiegu.

**§ 1.** Zabrania się barwienia:

- mięsa, ryb, wyrobów i konserw mięsnych i rybnych oraz jelit, używanych na powłoki do wyrobów mięsnych;
- herbaty, kawy i przypraw korzennych;
- mleka, śmietany, śmietanki;
- olejów jadalnych;
- miodu pszczołnego.

**§ 2.** Wino, koniak, winiak, rum, arak, miód do picia, piwo i ocet mogą być barwione tylko karamelem.

**§ 3.** Artykuły żywności, poza wyszczególnionymi w § 1 i 2, mogą być barwione tylko barwnika-

mi, nieszkodliwymi dla zdrowia. Ilość użytego barwnika nie może przekraczać ilości, ściśle potrzebnej do osiągnięcia właściwego zabarwienia.

§ 4. Zabrania się barwienia artykułów żywności, o ile barwienie to miałyby na celu ukrycie składu, własności (złej jakości względnie zepsucia) lub wartości odżywczej tych artykułów.

§ 5. Wyroby z ciasta (makarony, kluski i t. p.), wyroby cukiernicze, cukry, przetwory owocowe i jarzynowe, naturalne tłuszcze jadalne, wódki, likiery i napoje chłodzące, wprowadzane w obieg w oryginalnym opakowaniu firmy wytwórcy lub hurtowego sprzedawcy, o ile są barwione, muszą być zaopatrzone w etykietę z wyraźnym napisem na niej „barwione”.

Przepis ten nie dotyczy detalicznego handlu wyrobami cukierniczymi i cukrami.

§ 6. Barwnikami, nieszkodliwymi dla zdrowia, a przeznaczonymi do barwienia artykułów żywności, są następujące:

#### A. Naturalne barwniki organiczne:

- 1) substancje barwiące, pochodzące z jadalnych owoców bądź z jadalnych produktów roślinnych,
- 2) szafran,
- 3) orlean (annato),
- 4) alkanna,
- 5) koszenilla i czerwień koszenillowa (karmin),
- 6) drzewo sandałowe,
- 7) orselja i pasta orseljowa,
- 8) chlorofil,
- 9) indygo naturalne oraz syntetyczne,
- 10) sok lukrecji,
- 11) karmel,
- 12) drzewo kampešowe i wyciąg z niego,
- 13) sumak i wyciąg z niego.

#### B. Sztuczne barwniki organiczne:

- 1) **Żółcień kwaśna** = sól sodowa kwasu amidoazobenzenosulfonowego (jaune solide, Säuregelb R, Echtgelb R, G, S, Neugelb L);
- 2) **Chryzoidyna** = chlorowoderek dwuamidoazobenzenu (chrysoïdine G, R, I, Y);
- 3) **Auramina O** = chlorowoderek amido-czterometylo-para-amido-dwufenylometanu (pyoctaninum aureum);
- 4) **Sudan I** = benzeno-azo- $\beta$ -naftol (orange G, orange fettlöslich, jaune foncé, soluble dans les graisses, sudan I tłuszczowy);
- 5) **Sudan G** = anilino-azo-rezorcyna (chrysoïne insoluble, fettorange);
- 6) **Barwniki tłuszczowe** typu dwu-metylo-anilino-azo-benzenu;
- 7) **Tropeolina 000 Nr. 1** = sól sodowa kwasu  $\alpha$ -naftolo-azo-benzenosulfonowego (orange I, S, R, extra, orange de naphthol);
- 8) **Tartracyna** = sól sodowa kwasu 1-p-sulfoksyl-fenyl-3-karboksyl-4-p-sulfoksyl-fenyl-hydrazono-5-pyrazolonowego (jaune tartrique, tartrazine O, hydrazingelb O);
- 9) **Oranż L** = sól sodowa kwasu paraksyleno-azo-2-naftolo-6-sulfonowego (ponceau G,

- brillantorange R, scharlach R, xyloidin-orange, orange N, xyloidinscharlach);
- 10) **Fuksyna** = chlorowoderek rozaniliny (rouge d'aniline, roseine, rubine, brillantfuchsin, magenta);
  - 11) **Fuksyna kwaśna** = kwaśna sól sodowa lub wapniowa kwasu rozanilino-dwusulfonowego (säurefuchsin, fuchsin S, rubin S, acid magenta);
  - 12) **Rocealina** = sól sodowa kwasu azo- $\beta$ -naftolo- $\alpha$ -naftyl-amino-sulfonowego (rauracienne, rouge I, rubidine, cérasine, orcelline Nr. 4, echtrot A, O, brillantrot, cardinal red);
  - 13) **Czerwienie „bordo” i „ponso”** = produkty kondensacji kwasu  $\beta$ -naftolo-dwusulfonowego z dwuazonowymi związkami ksylołu i innych wyższych pochodnych benzenu (bordeaux B, L, G, R extra, echtrot B, cérasine, rouge B, ponceau R, 2R, G, J, GR, brillant - ponceau G, xyloidinscharlach, scarlet 2R, scharlachrot 4R extra, Victoriascharlach 4R extra, ponceau 6R);
  - 14) **Kocceina nowa** = kwas 1, 4-naftylaminosulfono-azo-2, 6, 8-naftolodwusulfonowy (rouge cochenille, neucoccin, cochenillerot A, croceinscharlach 4B, X, ponceau 4R);
  - 15) **Ponso 3 R** = sól sodowa kwasu pseudokumulo-azo-2-naftolo-3, 6-dwusulfonowego (ponceau 3 R, rouge de cumidine, cumidinscharlach);
  - 16) **Amarant** = sól sodowa kwasu naftiono-azo-2-naftolo-3, 6-dwusulfonowego (azorubine, oenanthinine, echtrot D, EB, NS, azosäurerubin, bordeaux, bordeaux DH, S, naphtholrot O, victoriarubin, wollrot extra, acid crimson);
  - 17) **Erytrozyna** = sól sodowa lub potasowa czterojodofluoresceiny (pyrosine, iodéosine);
  - 18) **Eozyna wodna** = sól sodowa lub potasowa czterobromofluoresceiny;
  - 19) **Eozyna alkoholowa** = sól potasowa eteru etylowego czterobromofluoresceiny (éosine S, BB, spritéosin, rose JB à l'alcool, primerose, primerose à l'alcool);
  - 20) **Floksyna P** = sól sodowa lub potasowa cztero-bromo-dwuchlorofluoresceiny (phloxine, érythrosine BB, new pink);
  - 21) **Błękit anilinowy** = chlorowoderek, siarczan lub octan trójfenylrozaniliny względnie trójfenylo-para-rozaniliny (bleu lumière, bleu de gentiane, gentianablau 6B, spritblau, spritblau S, F, C, opalblau, lichtblau);
  - 22) **Błękit czysty wodny** = sól sodowa, amonowa lub wapniowa dwuoksy - antrachinono-chinolinowa (wasserblau, bleu de chine, bleu marine);
  - 23) **Błękit alizarynowy** = dwuoksy - antrachinono-chinolina (alizarinblau A, F, R, AB, GW, RR, DNW);
  - 24) **Indygotyna i karmin indygowy** = sól sodowa kwasu indygodwusulfonowego;
  - 25) **Indulina** = pochodna sulfonowa błękitu azodwufenyloвого i jej sole sodowe (bleu solide R, 3R, bleu de Bengale, echtblau B, 6B,

R, 3R, solidblau RR et B, blau OB wasserlöslich, nigrosin wasserlöslich);

- 26) **Fiolet metylowy B i 2B** = chlorowoderek pięciometylo i sześciometylo - para - rozaniliny (méthylviolett V 3, violet de Paris, pariserviolet, violet 3B extra);
- 27) **Zieleń światłoodporna SF żółtawa** = sól sodowa kwasu dwuetylo - dwubenzyl - dwuamido - trójfenylo - karbinolo - trójsulfonowego (lichtgrün SF gelblich, vert acide JJ, säuregrün D, grünlösung);
- 28) **Zieleń malachitowa** = chlorowoderek czterometylo - dwu- paraamido - trójfenylo - karbinolu (vert solide B extra, LB extra, neugrün, victoriagrün, diamantgrün, echtgrün, benzalgrün).

Powyższy wykaz barwników będzie uzupełniany nowymi, nieszkodliwymi dla zdrowia, barwnikami w drodze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

### C. Barwniki nieorganiczne (farby),

o ile nie zawierają: arsenu, antymonu, baru, kadmu, chromu, rtęci, ołowiu, miedzi, cynku, cyny, uranu i pochodnych cjanowodoru.

Do barwienia artykułów żywności barwnikami, wyszczególnionymi w punktach B i C, mogą być używane tylko takie barwniki, które zostały wprowadzone w obieg zgodnie z przepisami § 7.

§ 7. Barwniki, przeznaczone do barwienia artykułów żywności, wymienione w punktach B i C § 6, mogą być wprowadzone w obieg nie inaczej, jak po uprzednim zarejestrowaniu ich przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Celem uzyskania rejestracji wytwórcy względnie ich uprawnieni zastępcy powinni złożyć do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w Warszawie podanie, dołączając do niego:

- 1) 2 próby barwnika w ilości, wystarczającej do zbadania;
- 2) 10 egzemplarzy wzorów etykiet i opakowań, w jakich barwnik ma być wprowadzony w obieg w sprzedaży hurtowej i detalicznej; etykieta barwnika powinna zawierać:
  - a) nazwisko (firmę) wytwórcy lub uprawnionego zastępcy i jego adres,
  - b) adres wytwórni,
  - c) nazwę barwnika naukową (chemiczną, botaniczną) i handlową, jeżeli ta ostatnia ma być używana,
  - d) oznaczenie, że barwnik jest przeznaczony do barwienia artykułów żywności,
  - e) numer... i datę rejestru ....
- 3) deklarację o składzie barwnika;
- 4) opłatę za badanie.

Barwniki, zarejestrowane przy wprowadzeniu ich w obieg, powinny być zaopatrzone w etykietę, zgodną z przepisami ust. 2 i umieszczoną zarówno na zewnątrz, jak i na bezpośrednim opakowaniu.

## Rozdział 2.

### Barwienie przedmiotów użytku, przeznaczonych do obiegu.

§ 8. Naczynia, przyrządy, aparaty i przybory, używane przy wyrobie, przechowywaniu, mierzeniu, ważeniu, pakowaniu i spożywaniu artykułów żywności, mogą być barwione tylko barwnikami, wyszczególnionymi w § 6, a ponadto: a) siarczanem baru oraz lakami barytowymi, niezawierającymi węglanu baru i rozpuszczalnych soli barowych, b) tlenkiem chromu, c) cynobrem, d) metalicznymi proszkami miedzi, cyny, cynku, glinu i ich stopów, e) barwnikami, niezawierającymi arsenu i ołowiu, używanymi do szkliva naczyń, do glazury i emalii, f) barwnikami, niezawierającymi arsenu, używanymi do pokostów i lakierów.

Przepisom niniejszego rozporządzenia nie podlegają wyroby szklane, barwione w swej masie.

§ 9. Środki kosmetyczne mogą być barwione tylko barwnikami, wyszczególnionymi w § 6, zaś środki kosmetyczne do pielęgnowania skóry (mydła, szminki, maści, pudry i t. p.), ponadto: siarczanem baru, siarczkami kadmu i cynku, tlenkami chromu, cyny i cynku oraz cynobrem.

§ 10. Przeznaczone do użytku dla dzieci zabawki, obrazki, farby i wyroby kauczukowe mogą być barwione tylko barwnikami, wyszczególnionymi w § 6, a ponadto: a) siarczanem baru oraz lakami barytowymi, niezawierającymi węglanu baru i rozpuszczalnych soli barowych, b) tlenkiem chromu, c) cynobrem, d) metalicznymi proszkami miedzi, cyny, cynku, glinu i ich stopów, e) siarczkami antymonu i kadmu, f) nierozpuszczalnymi związkami cynku, g) związkami ołowiu i manganu dla barwienia pokostów i farb olejnych, oraz h) barwnikami, używanymi do szkliva naczyń, do glazury i emalii.

§ 11. Zabrania się barwienia:

- 1) tkanin odzieżowych barwnikami, szkodliwymi dla zdrowia, a w szczególności barwnikami, zawierającymi: arsen, ołów lub ich związki, kwas pikrynowy i koralinę;
- 2) tkanin, przeznaczonych do użytku domowego (zasłony, portjery, dywany, obicia meblowe i t. p.), tapet, obić, sztucznych liści, kwiatów, masek, świec oraz innych przedmiotów użytku domowego barwnikami, zawierającymi arsen lub jego związki;
- 3) świeczek choinkowych — barwnikami, zawierającymi arsen lub jego związki, albo związki rtęci (cynober).

§ 12. Zabrania się używania do malowania wewnątrz (ściany, sufity, podłogi, okna, drzwi i t. p.) mieszkaniowych i innych, w których ludzie stale lub czasowo przebywają, farb klejowych lub wodnych, zawierających arsen lub jego związki.

§ 13. Barwniki, zawierające arsen, rtęć, ołów lub ich związki, jako techniczne zanieczyszczenie, mogą być używane w przypadkach, przewidzianych w § 11 i 12, o ile zanieczyszczenie to nie przekracza nieuniknionej normy przy powszechnie i umiejętnie stosowanych metodach produkcji.

## Rozdział 3.

## Postanowienia końcowe.

§ 14. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie do artykułów żywności i przedmiotów użytku, sprowadzanych z zagranicy, oraz z obszarów, na których rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje.

§ 15. Winni naruszenia właściwych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) podlegają karom, przewidzianym w rozdziale III tego rozporządzenia.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego w 6 miesięcy po ogłoszeniu, a w stosunku do postanowień § 8 — w 12 miesięcy.

Jednocześnie tracą na tym obszarze moc obowiązującą:

- a) ustawa pruska z dnia 5 lipca 1887 r. o stosowaniu barwników, szkodliwych dla zdrowia, do wyrobu artykułów żywności, używek i przedmiotów użytku (Dz. U. Rz. niem. str. 277);
- b) austriackie rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 17 lipca 1906, dotyczące używania barwników i szkodliwych zdrowiu materiałów przy wyrobie artykułów żywności (wiktualów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrzadzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku (aust. Dz. U. P. Nr. 142);
- c) art. art. 665 oraz 670 — 676 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zb. pr. ces. ros. T. XIII, wyd. z 1905 r.).

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

## 46.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 stycznia 1930 r.

## o tłumaczach przysięgłych.

Na podstawie art. 268 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Tłumacze przysięgli mogą przy wydawaniu aktów i zaświadczeń zamiast pieczęci urzędowej ustalonej w § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o tłumaczach przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 943) używać pieczęci okrągłej, sporządzonej prywatnie (nie w menicy państwowej).

Pieczęć ta winna zawierać jedynie napis: „Tłum. przys. . . . (imię i nazwisko) w . . . . . (siedziba)”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

## 47.

## OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 7 stycznia 1930 r.

o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych.

Na podstawie art. 5 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) podaje się do wiadomości, że w § 10 ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 582) zamiast wyrazów „(§ 18 ust. b)” powinno być: „(§ 18 ust. 6)” oraz w § 29 ust. 9 zamiast wyrazów „Postanowienia § 9, § 10 ustępy 1 i 2 i § 27 zdanie pierwsze” powinno być: „Postanowienia § 9, § 10 ust. 1 i 2, § 23 i § 27 zdanie pierwsze”.

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

48770 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł. kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.